

عنوان مقاله:

بازنگری نظام برنامه ریزی درسی در ایران ضرورت ها چالش ها و راهکارها

محل انتشار:

همایش ملی تغییر برنامه درسی دوره های تحصیلی آموزش و پرورش (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

غلامرضا یادگارزاده - استادیار سازمان سنجش آموزش کشور

کوروش فتحی اجاره گاه - استاد دانشگاه شهید بهشتی

محمود مهر محمدی - استاد دانشگاه تربیت مدرس

محبوبه عارفی - دانشیار دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

در قرن گذشته حوزه های مختلف علمی، رشد بی حد و حصری را تجربه کردند و در بسیاری موارد نوعی هم افزایی و اثر مثبت بر یکدیگر نیز وجود داشت. برنامه ریزی درسی و بعدها برنامه درسی هم از این امر مستثنی نبوده و به عنوان یکی از حوزه های دانش بشری، از اوایل قرن بیستم نضج گرفته و بعد از جنگ جهانی دوم به سرعت گسترش یافت به طوری که امروزه ما شاهد ایجاد شرایط تشعب و حرفه ای شدن و حتی تشکل سازمانی در این حوزه هستیم هر چند افرادی که به صورت مستقیم و غیر مستقیم با موضوع برنامه های درسی در ارتباط هستند از گذشته کار خود را در قالب نظام آموزشی رسمی و غیر رسمی انجام داده اند و بسیاری موارد عنوان شغلی خاص نداشته اند و همه آنها با عنوان مربی خوانده می شدند (واکر، 2003 و جکسون 1992) شاید بتوان گفت حرفه ای ترین وجه برنامه درسی برنامه ریزی درسی است که در آن یک برنامه تولید می شود با گسترش دامنه عمل در حوزه تعلیم و تربیت (عمومی و عالی) تخصصی شدن حیطه های کاری، انباشته دانش نظری تغییر انتظارات و شکل گیری گرایش ها و زیررشته ها ضرورت نگاه حرفه ای به افراد درگیر در حوزه تعلیم و تربیت و به تبع آن برنامه درسی به شدت احساس شد از این رو برنامه ریزی درسی در دهه های پنجم به بعد قرن گذشته با شدت زیادی توسعه یافت. اگر برنامه درسی را شامل عناصری مانند منطق اهداف محتوا فعالیت های یادگیری نقش معلم منابع یادگیری گروه بندی مکان یادگیری زمان و سنجش (اگر، 2003) بدانیم پی خواهیم برد که فرایند طراحی، اجرا، ارزشیابی و هدایت برنامه های درسی بسیار دشوار و مستلزم همه جانبه افراد متخصص و آموزش دیده است در واقع برنامه درسی رکن اساسی هر سیستم آموزشی را تشکیل می دهد و استفاده از افراد حرفه ای که مسئولیت و جایگاه خود را بشناسند بسیار ضروری است بر این اساس می توان گفت طراحی و تولید برنامه های درسی نیازمند یک سیستم منظم و دقیق است که بتواند برنامه های درسی را تولید کند در کشورمان نظام آموزشی عمومی دارای تشکیلات منسجم و منظمی تحت عنوان دفتر تالیف است اما در آموزش عالی ما فاقد چنین تشکیلاتی هستیم در این مقاله به عمل آمده تا نظام برنامه ریزی درسی در کشورمان مورد بررسی قرار گرفته و ضرورت ها چالش ها راهکارهای تغییر آن مطالعه شود

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی درسی، ضرورت ها، چالش ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/386341>

